

підвищується рівень життя, створюється можливість для реалізації своїх здібностей.

Література

1. Бондар В. Управління розвитком конкурентоспроможності вчителя в процесі професійної підготовки // Освіта і управління. – 2007. – Т. 10, № 3-4. – С. 44-52.
2. Лук'янихін В.О. Менеджмент персоналу. - Суми, 2004. – 592 с.
3. Тимошко Г. Про деякі аспекти підготовки керівників загальноосвітнього навчального закладу до управління якістю освіти // Освіта і управління. – 2006. – Т. 9, № 1. – С. 71-77.
4. Тимошко Г. Управління закладами освіти в умовах формування інформаційного простору як складова частина забезпечення якісної освіти // Освіта і управління. – 2006. – Т. 9, № 2. – С. 28-30.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ В РИНКОВИХ УМОВАХ

Горбуленко Я.М., СДПУ ім. А.С.Макаренка

Основою ринкової економіки є конкуренція. В освітньому процесі конкуренція виконує роль регулятора темпів і обсягів надання послуг, спонукаючи менеджера освітнього закладу запроваджувати науково-технічні досягнення, підвищувати продуктивність освітніх послуг, вдосконалювати технологію, організацію навчального процесу тощо. На рівень конкурентоспроможності загальноосвітнього навчального закладу (ЗНЗ) найважливіший вплив мають науково-технічний рівень, використання новітніх винаходів і відкриттів, впровадження сучасних інноваційних технологій.

Оцінка конкурентоспроможності загальноосвітнього навчального закладу на конкретному ринку або його сегменті ґрунтується на ретельному аналізі технологічних, фінансових і збутових можливостей. У рамках стратегічного аналізу питання підвищення рівня конкурентоспроможності ЗНЗ пов'язані з визначенням стратегічних перспектив, чинності конкурентоспроможної позиції закладу, сильних і слабких сторін діяльності, конкурентоспроможності за витратами. Крім того, виникають проблеми, пов'язані з оцінкою рівня

конкурентоспроможності як товару, тобто освітніх послуг, так і спектр показників, що беруть участь в даній оцінці, методи й моделі, що дозволяють оцінити перспективи розвитку з погляду масштабів зростання, стабільності місткості ринку, перспектив інноваційних технологій.

Отже, рівень конкурентоспроможності загальноосвітнього навчального закладу в остаточному підсумку визначає рівень конкурентоспроможності економіки держави, оскільки безпосередньо бере участь у конкурентній боротьбі на внутрішніх і зовнішніх ринках. В умовах спаду виробництва проблема підвищення рівня конкурентоспроможності ЗНЗ стає особливо актуальною.

Секція 2. Психологічні проблеми педагогічної діяльності

ВЗАЄМОДІЯ СТИЛІВ МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ І ВИКЛАДАЧІВ

Мирошниченко Ю.О., аспірант СумДУ

Спільне завдання психології, соціології та педагогіки - полегшити взаєморозуміння і сприяти духовному й інтелектуальному розвитку людей і суспільства в цілому. Взаєморозуміння багато в чому залежить від стилів мислення. Вважається, що стиль мислення - це система розумових способів дії, прийомів, методів і відповідних їм розумових стратегій, які спрямовані на розв'язання завдань певного класу, і які детерміновані цими завданнями. Під стилем мислення розуміють відкриту систему інтелектуальних стратегій, прийомів, навичок і операцій, до яких особистість схильна в силу своїх індивідуальних особливостей (від системи цінностей і мотивації до характерологічних властивостей) [2].

Деякі дослідники визначають стиль мислення як систему нормативних приписів, що формують підхід до діяльності і її результатів [3]. На думку А. Н. Уайтхеда, одним з основних завдань освіти є розвиток мислення студентів. У роботах А. Харрісона, Р. Бремсона й доповнених А.Л. Алексеевим і Л.А. Громовою аналізується взаємозв'язок між стилями мислення й способами сприйняття, переробки й видачі інформації. Основна ідея даної